

SELMECZBÁNYAI HIRADÓ

VEGYES TARTALMU HETILAP.

SELMECZ-BÉLABÁNYA SZ. KIR. VAROS-, A F. M. K. E. SELMECZBÁNYAI VÁLASZTMÁNYA- ÉS A MAGYAR TURISTA-EGYESÜLET SZITNYA-OSZTÁLYÁNAK HIVATALOS ÉRTESÍTŐJE.

<p>ELŐFIZETÉSI ÁRAK: Egy évre 8 korona. Félévre 4 korona. Negyedévre 2 korona. Egyes szám ára 20 fillér.</p> <p>HIRDETÉSI DIJAK: Hirdetések megállapodás szerint számíttatnak. Nyilttér díja soronként 20 fillér.</p>	<p>Felétős szerkesztő és lapfajdoson: KUTI ISTVÁN.</p>	<p>Az expediciót s hirdetésekkel illető reklamációk a lapkezelő Joerges Ágost özvegye és fia céghez intézendők, hova az összes pénzküldemények is küldendők</p>
---	---	--

Megjelen minden vasárnap.

Kossuth napja.

Selmecbánya város hazafiás közönsége lelkesen ünnepelte meg e hó 19-én azt a nagy napot, amelyen egy száz évvel ezelőtt megszületett a magyar szabadság megváltója — Kossuth Lajos.

Komoly és méltóságos volt, ez ünneplés éppen olyan, amilyen illett e nagy ünnephez, a magyar szabadság megteremtőjének karácsonyi ünnepéhez.

Az Isten hazában hálákat adottunk a magyarok hatalmas és jóságos Istenének, hogy olyan nagy férfit adott a nemzetnek válságos időkben; s a közélet lázában, a város házában, méltattuk érdemeit, fölévítettük emlékét, a mely multhatatlan nagy és örök.

Magát becsülte meg a magyar nemzet, mikor országos ünnepet csinált halhatatlan fiának emlékezésére s önmagához volt méltó Selmecbánya hazafiás közönsége, amikor a nemzeti ünnepet fényesen s lelkesen megünnepelte.

Vajha a nemzet nagy fiának ünnep

maradandó nyomokat hagyja a nemzet lelkében; vajha az ő hazaszeretetének, szabadság szeretetének emléke hozatala bennünk a gyöngye utódoiban is fölkeltené és megerősítené ez érzelmeiket; vajha az ő fényes példája ennél nagyobb hatást gyakorolna reánk s megerősödnék e naptól amiképpen erőt nyer a hívó az ő hitétől.

Mert ötven s egynehány év után, amikor megteremtette a magyar szabadságot, úgy látjuk, gyöngülni kezd az az érzés, amely őt a haza érdekében emberfölötti teltek véghezvitelére erősíté; kisebbedni kezd mibennünk az egyéni szabadság becsülésének és a közszabadság szeretetének mértéke s nincs meg az a hazaszeretet, amely gyakor az ő szavára ezerével-száz-ezerével szülte a hősokeket.

Bizonyos világpolgáriás felfogás kezd uralkodni az országban napjainkban s az „Ubi bene, ibi patria“ esunya elve napról-napra jobban hódít.

Ötven s egy néhány évre a magyar szabadság vérkeresztelője után mintha lakadna a magyar s a mindemapi élet egy-

hangu, nehéz küzdelme mintha fásulttá tette volna a nemzet fiait. Bizonyos keleti fatalizmussal nézzük, hogy miképp szívja gazdasági erőnket az, aki ellen szabadságunkat drága véruk hullása árán mentették meg apáink; s lanyha egykedvűséggel nézzük el, hogy mint sértegetik, piszkolgtatják másnyelvű testvéreink a mi szent jelvényünket, a trikolort, s támadják Kain-lelkű testvéreink nemzeti nyelvünket, nemzeti érzésünket.

Magyarok Istene! Kérve kérünk a nagy ünnep után is engedd meg, hogy nagy fiadnak, Kossuth Lajosnak szelleme lebegjen közöttünk végtelen időnkig; az ő fényes, dicső alakja lebegjen előttünk unos-untalan, mert közel vagyunk ahoz az időhöz, mikor a nemzetnek egy új Berzsenyije méltán elmondhatja, hogy: Romlásnak indult hajdan erős magyar.

Legyél közöttünk mindenha mint a szabadságnak szent fogalma — Kossuth Lajos s ne engedd fogyni és gyöngülni bennünk a haza és szabadság szeretetét.

* * *

Kossuth Lajos és a vármegyék.

Vajon nagyobb-e ma Kossuth Lajos a magyar nép szemében, mint volt a szabadságharc idején?

Lehet, hogy a mult, bár csak félszázad mult el azóta, bizonyos mítoszai fénytel vonja e nagy férfi emlékét s a mai hazafi lelkében csodás, varázslatos érzések keletkeznek, midőn Kossuth Lajosra gondol

S mégis nagyobb volt ő a magyarok szívében akkor, midőn a forrongó ország benne látta megváltóját, vezérét, újjáteremtőjét. Határtalan lelkesedéssel esüngött e férfun az egész ország, nevének egyszerű kiejtése már lazás dobogásba hozta a szíveket s édesen zengő szavát hallván, megdöngötte volna a pokol kapuját is a magyar.

Legerősebb vára Kossuth Lajosnak a vármegyeházák voltak. A megyék hatóságai törhetlen ragaszkodással viselkedtek iránta, aki az ő sorukból küzdötte fel magát az első magyar emberre. . . .

Elhangzott a függetlenségi nyilatkozat, s nyomban küldöncök szagulták szerte széjjel a lázban égő országban, hogy megvígyék a nagy hirt a vármegyéknek. Mindenütt éghető öröm-

mel fogadták a függetlenségi nyilatkozatot. Összeültek nyomban a törvényhatóságok bizottságai és tuláradó lelkesedéssel ünnepelték a magyar szabadságot.

Az összes magyar vármegyék hódolatnyilatkozatot intéztek Kossuth Lajos kormányzóhoz. S hogy ki volt Kossuth a vármegyéknek, azt mindennél szebben hirdetik e hódoló nyilatkozatok, melyekből itt közlünk néhány szemelvényt.

Abauj vármegye hódolati nyilatkozata, mint a 48—49-iki forradalmi kormány hivatalos „közlönye“ 1849 június 5-iki számban olvasható, így hangzik.

5784. K.

Hódolatnyilatkozata Abauj-megye közönségének az ország kormányzó elnökéhez:

Nemzeti életharcunknak szerencsés eredményét, egyedül a törhetlen akaratu s tántoríthatlan hűségű hazafiaink köszönhetjük, — ezen a késő ivadékok által is mély tiszteletben tartandó férfiak élén ön áll kormányzó ur, kit a magyarok istene havának legveszes napjaiban a merülő félben levő hajó kormányára vezérlett, ön ragadta meg nagy férfi erős karral, az austriai ház zsarnoksága miatt életrejelő kimerített, és azon ház árulása és hűségese által politikai lételet is végveszéllyel fenyegetett szegény hazánk gyepőjét!

Ön kétségbe nem esve édes hazánk megmenthetésén, azon legkritikusabb időben is, midőn határaink a hítségű ellenség által kilenc oldalról meglámadtatva, s maga a főváros oszrommal fenyegetve, nemzetünk legjobbjai, a sikertelennek látszó munkától kifáradva, egy szebb jövőnek reményét már veszítették, felbátorítá a csüggedezőket, irányt adott a nemzetgyűlés tanácskozásának és megvete az életét s vagyonát fenyegető veszélyeket, férfias elszántága s ornyedetlen munkássága s célszerű intézkedései által szeretett hazánkat s nemzetiségünket a végveszéllyől megmenté, nem csak: de sőt a sikerdus győzelmek következtében általalta azon időpontot, midőn az összes nép, a szarnok austriai ház iránti kegyeletét szívből kiszagatván, az országos nemzetgyűlésnek önnek korszerű indítványára azon népet 300 évvel bilincseitől felmenteni, s szabaddá és függetlenné nyilvánítani kellett! — Nincs e Magyar hazában férfi, kit a szabaddá tett haza kormányának elnöksége, a nemzetgyűlés és az összes nép bízalma méltóbban illelhetne, mint önt kormányzó ur, azon haza szabadtőját és felvirágzásának reményét! — Midőn tehát érdemlet meglisteltetésén határtalan örömet kiejelenteni sietnénk, köszönetet szavazunk kormányzó urnak, hogy a nemzet kívánságának engedve, a

A Kossuth ünnep.

Szép szeptemberi idő volt e hó 19-én, amikor megünneplelte a város egész közönsége a nemzet nagy fiának, profétájának születése 100 éves évfordulóját.

A házakról trikolorok lengtek, az üzletek ajtai zárva voltak, s a hálaadó istentisztelet kezdetekor ágyu dorrugások hirdették, hogy ünnep van, ünnepe a magyarok.

Hálaadó istentisztelet.

Dél előtt 9 órakor kezdődött az ág. hitv. ev. templomban a hálaadó istentisztelet. A szép tágas templom szűknek bizonyult a tömérdek közönség befogadására. Ott voltak az összes állami és városi hivatalnokok, a lyceum tanári kara teljes számban s a lyceum tanuló ifjúsága s ott voltak a nagy idők tanúi, a 48-as hónapok is, kiket először kell vala említenünk, régi lobogójuk alatt. Az 538 szoltár emlékléke után a Szozatját énekelte a dalkör s azután Händel Vilmos főesperes mondotta el a következő tartalmas hazafias egyházi beszédet és imát.

Az Istennek kegyelme és az ő kegyelme legyen mindnyájunkkal, most és mindörökké. Amen.

Rendkívüli időben — ritka alkalomból gyűlünk egybe ez Istennek szentelt hájékban. Rendkívüli időben gyűlünk egybe, mert a mai nappi rendezés a munka napja és mi azt ünnepléteftük, — e péntek némileg a nagy-péntek jellegével bír!

Rendkívüli ritka alkalomból gyűlünk egybe! Egy évszázados forduló hozott bennünket ide; száz éves fordulója annak, hogy a zemlennyei egy Monagon látott napvilágot a magyar nemzet egyik legnagyobb profetája, — jó Istenünk választottja, küldötte. Igen, a jószágos Isten könyörült e sokat hánygott és sokat szenvedő nemzeten s elküldte a magyar szabadság géniusát, hogy homlokán csókolva az alvó gyermeket, felavassa őt küldötte; — ez vezette az ifjú lépéseit, igazgatta a férfiú tetteit és vele maradt utolsó lehelleteig és elborult arccal bár, visszahozta a bontalant a haza földére, hogy édes legyen pihenése a haza szent földében. S midőn az általa újra alkotott nemzet leborult koporsójára, siratta benne az apát, a nemzet atyját, ki reitenthellennél küzdött az elnyomottak, a szenvedők, a jogtalannak szent jogaiért és megosztotta küzdelmét a 48-ki Selmecebányai is, rend, rang, kor s felekezeti különvességek nélkül. Jól esik az emberbaráti szívnek ezekről megemlékezni; — jól esik a nagy időknek, a nagy kornak, — melynek Kossuth Lajos volt a vezére, — szent emlékeit feleleveníteni; szükséges ez már azért is, hogy az új nemzedék — ily visszapiantás mellett történelmünk e feny-

alakjára — tanuljon lelkesülni hazáért s nemzetért, vessé szívűbe a nagy idők, az Isten igéjével teljesen megegyező szent tanait: Föld az Isten, szeresd hazádat, munkáld a nép javát, ha kell áldozattal, — sőt életed feláldozásával is!

Ez a nemzet új testamentoma, melyet kell hogy hebesen tartson mindenki! S az igaz magyar ember szívűbe zárja azt s nem éri be azal, hogy kápolnát emeljen a nagy ember hideg porai felett, — de életet ad eszmének, a mint tőle telik, Istenadta tehetséggel, — jó kedvvel!

Hogy ez lehetővé vált; ez — jó Istenünk a te végellen kegyelmed adománya; — hiszen te adtad őt nekünk, ki újra alkotta e nemzetet! — Fogadd azért szívűből fakadó hálaadásunkat! — S hogy ez így így legyen, azért könyörünk végtelen jószág s kegyelmu Istenünk, szerető atyánk! Imádkozzunk:

Feltesz nagy Isten, minden népek Atyja, Nekünk is kegyelmes édes jó Atyánk, Szívűnknek magasztos úrzs ádobgatja, Őt mert szép emlékek nap virradt ma reánk. Buzgó ámulatban törvész a lélek, Nincs szó, kifejezünk, a mit éreünk, — Örömlünkben sirunk, a könyvek beszélnek: Hála neked Isten, őh mi Istenünk! A magas mennyboltról szép hazánk egére Most száz éve szállt le legszebb csillagod; Bujdosásainkban Ő e nép vezére, A nagy bujdosó, ki örökké ragyog. Fénye bevilágít egy egész világot S hirtne koszorúzza homlokát, fejét; A szabadság s Ő: egy. Áldott Ő, őh áldott — Minden magyar álca eji ki nevet. Gyásos éjszakában, rabtság éjjelében Őh nagy Isten, hozzánk te küldöttöd őt, S mint a szent hajdanak profétája régen, Szólójárolt hirdette a teljes időt. Szólójárolt horditunk, sühogott az ostor, Az ellenség fojtó karja nyult felénk: Jött Kossuth, mint egy új nemzeti apostol, S a szibábt álomból mi felébredünk. Őh mi szép hajnal szült a mi bédresünk, E hajnalra éjjel többé nem borult; Kossuth születése, ujfűszűletésünk, A szabadság napja le nem alkonyul, Nemzet templomát e nap bearyanozza: Ősi alkotmányunk a mi templomunk, Honszerelmű dalt zeng benne, mint szolozsma, Szűkünk áll e templom: szűkünk szent jogunk. Hogyha vész zudul ránk, visszaverjük újra, Nem rémítünk meg terhes felekek: Vész, jéllőt maga a hős neve újítja. Mert telünk van lelke, föltűtünk lebeg. Félhőszlopunk Ő, nappal, jó időben, És tüzőszlopunk a háború éjjelén; Ha öröm ér bőven s a remény tünönen: Mi megűnk élere vezet kezén. A szabadságűbőnek bölcsűjénél álta, A magyarsba küldünk hálaadó imát: Ki Isten fű, annak drága a hazája, S ki hazát szerel, az Isten is imád.

Millió magyarnak szive egybeforr ma, S egy szívvel, egy szájjal, egyért könyörög: Áldásoknak Atyja, hints áldást e honra, És áldásod e hazán legyen örök! Őh virulj magyarság ezerdűgű fűja, Nűjűn korandó: az Istenfűlelem; Hűű gókerer tisztá jó erkűlesre vádta, Hozza meg gyűműlűcsűt a honszerellem! Apolgassa e fűű egyértűűt lűlek, Kossuth szeme vűdűjen tűged drága hon, S miű jűűtűted szűllűnk szűllű ezredűek, Te álűű örűk-ifjűn, fűnyben, szabadon!

A diszközgyűlés.

Az istentisztelet után az egész nagy közönség a város házára ment át s a szűfűlűsűgű meg-telt tanácskozű teremben fűlhangzott a közűhű, hogy a közűgyűlés az Isten szabad ege alatt tartassék meg, mivel az érdeklűdűű, hazafias nagy közűnsűg nem fér be a szűk terembe.

Arthold Géza lt. polgármester a közűhűhűkű engedelt, kijelentette azonban, hogy a gyűlést a teremben nyitja meg s azután a szabadban folytatják azt, s ezután a következű emelkedeti hangű beszűdűlet nyitotta meg a diszközgyűlést:

Tekintetes törűnyhatűsűgi bizottság!

A mely nemzet nagyjainak emléket nem tiszteli, az jobb jűvűre érdemelen.

„Az őszűk emlékeűvel megszenteseűt a szív, nagy és dicsű példájuk dicsű tettekre hív* — mondja egy koszorus költűnek.

Mi is, hogy a multból erűt merite, szűlűrd hűtel, biztos reműnyellen tekintűsűnk a jűvűbe, az emlékeűk: a kegyelet adójűk rűjűk le a mai napon hazánknek egy nagy fia iránt, ki egy század elűtt jűtt a világra, de meg nem halhat soha; mert bár porhűvelűt a föld takarja, lelke, eszűműnye a nemzet egűn, mint egy soha ki nem alvű csillag ragyog, s emléke kiolthatatlannul el szűveinkben s élni fog, miű magyar lesz a földűn.

Száz esztűdűd mult el, hogy a magyarok Istene Kossuth Lajossal ajándékozta meg hazánkát. S midűn e nagy nűv elhangzik ajkunkon, a vűr gyorsabban lűkűt el ereinkben, szívűnk megszentelt őrűzűssel van tele, lelkűnk emelkedik s elűttűnk világit a törtűnelem neműjűtűnek szűvűtűnek:

Es látjuk a nagy alkűtasűkűt, melyek Kossuth Lajos nevehűz fűzűdűnek, szeműnk elűtt képek vonulnak el, melyektűl bűszűke őnerzűtet telik meg keblűnk s leborulunk hazánk e halhatatlan fiának emlékeire, mint egykor ő is leborult a nemzet nagysűgűa elűtt.

Tekintetes törűnyhatűsűgi bizottság!

Az Isten egyházából jűttűnk a mai napon ez ősz bányaváros tanácsertűmbe.

Ott is, itt is csak egy fűhűszűnk: Ruhazza fel áldasával sokat honyotűt drága hazánkát*, vezesse fiait Kossuth Lajos dicsű példájű, ez legyen űgűjű minden tetteinknek s erűsűtűsen munkánk-

status kormányát polgári kötelességének őrűzetűben kezűbe vette; áldja meg a gondviselűs őnt hazánk ujja teremtűsűnek nagy munkájűa bevűgezetűséhez tartos egesűszűgűl s elengűdű erűvel és terjessze becsűs életűt elnyomott nemzetűnknek javára az emberi kor legvűgűűbűbű halatűig; mi alkotmányunkhoz és fűggetlensűgűnkűhűz hűvek, sajnosan crezzűnk azt, hogy a legkűzűlebb lefolyt nűgy nyomor teljes hűnap alatt az ellen-szű rablű esordáitűl akadályoztatva, hazánk megeműntűsűhez őhajűsűnk szűrint kűllűgűe nem járulhatűnk; ígűretűt tessűnk űnnek kormányűzű ur: hogy senmi áldozatoktűl vissza nem reitűtűve, szép, de nehűz feladatűban szűves kűszűsűgűl tűmogatűndűkjű, jűszavunk lűvűn: „Eljen a szabad és fűggetlűn Magyarhaza!”

Kelt az 1849. évi májűs 3-án Kassán tartott bizottűnűyűi űlűsűnkűbűl.

Abaujmegűyűnek közűnsűgűe.

Krassű vűrmege tűbbek kűzűtt ezeket írja Kossuthnak:

A császár nyilatkozatűra a fűlűt műltű válasznak tekintűjűk tűhűt melyen tisztelt kormányűzű elűnk urnak f. hű 20-án 5907. sz. alatti lűvelevűl kűzűlűtt fűggetlensűgű határozatot és azt teljesen magunkűvű tessűk, mert megvagyunk gyűzűdűve, miszerint az a nemzet jűvű nagysűgűának és bol-

dogsűgűának csűrajűt, tűhűt a hazafűi kűzűdelmeknek legűdesűbb gyűműlűcsűűt hordja műheben és tisztellettűt hajlűnk meg a nemzetgyűlűs elűtt, mely a viszonyok hatalmát latra vette, ama fűggetlensűgű határozatot meghozni elűg férfűs, elűg bűtor, elűg erűs volt.

Őnt tűhűt melyen tisztelt kormányűzű elűnk ur magas állásűban hazafűi űrűmmel űdvűzűlűjűk, egyszerűműd bizottűjűk, hogy a szeretett haza szűnt igűyűben hazafűi kűszűsűgűű sietűndűk kűzűreműnkűlni, sűt mindennemű áldozatokra is kűszűk vagyunk.

Egyebűrűnt kijelentűni sietűnk, miszerint a fűggetlensűgű határozatot felolvasűn, hűdolattal fogadtűk és tisztűvelűnknek azon meghagyűssal adtuk ki, hogy azt mindennűt hirdessűk, a népnek megmagyarázűk, a kűtkedűket felvilágosítűk és mindeneűre a nemzet parancsűnak kűszű engedelműsűget eszkűzűjűlenek.

Fehűrmege Bizottűnűyűa ezeket írja hűdolati nyilatkozatűban:

Mai napon tartott bizottűnűyűi űlűsűnkben tisztelt kormányűzű ur 5907. sz. alatt 1849. áprűl 20-án kelt lűvele, melyben hazánknek a habsburg-lotharingiai hazűtűi fűggetlensűgűt s tisztelt űnnek az orszűg kormányűzűjűvűa valasztűsűt tudatja: ugy azon okira*, a mely a habsburg-lotharingiai

hűz százados hűszűgűesűi s őrűműnyűi hűz rűzűlűt és a nemzet fűggetlensűgűt tárgyazza, felolvastatva, miűd lelkesűdűsűl fogadtűkott leirhatlan az, arűlű csak szem elűs fűl tanácsolhatnak.

Annak őrűzűse, mikűp hullnak le egy nemzet testűrűl a láncok, melyek őt test- és szelleműben szűgűlvűa tettek; azon igazsűgű teljesűdűse, hogy a bűn, ha meg olv fűnyes is, bűrnűk, de lebukik magas polcarűt; azon tudat, hogy e hon s szabad, fűggetlűn és őnalű, az űrűmerzetűnek rajzűlűhállan vegűlelet tűkrűzűta a jelenvoltak arűulatarűa.

Műg inkűbb nevette ezen űrűmet annak tudűsű, hogy a szabad, őnalűlű és fűggetlűn hon kormányűrűdűa oly kezűbe adatott, mint tisztelt őnű, melyűa a legvilhűrosabb percekben sem reszűkettek, ingadoztak, esűgűdűtek.

Fogadűja ezűt tisztelt kormányűzű ur e megeű közűnsűgűű egy ajku szűves s bűzalomtelűs hűdolati, melyet bizottűnűyűi űlűsűnk egyhangű határozatűban kifejeze tisztellettűl im itt kűldűnk. Fehűrmege bizottűnűyűa.

Ugűcsamege alispűnűyűa ezeket írja:

Műyűn tisztelt kormányűzű elűnk ur! A nemzet fűggetlensűgűi nyilatkozata tegnap napon teműrdek megeűi nép jelenlűtűben itt Nagy-Szűlűlűsűn egesű űnnepűyűesűgűl közűnsűgűesűsű tettevűn,

ban, hogy virágzó, hatalmas legyen a nemzet s örökké éljen a haza!

E hó kivánásom mellett üdvözlöm a tek. törvényhatósági bizottság tagjait s a tek. törvényhat. bizottság által mai napra kitűzött közgyűlést megnyitóm.

A felhangzó éljenzés után Sztankay Ferenc emelkedett szólásra s indítványozta, hogy a főteret a közgyűlés Kossuth nevével Kossuth-ternek nevezze el s mondja ki, hogy a mai napon elhangzó beszédekkel közközlésen kinyomtatja és terjeszti.

Csányi Ottó hozzájárulása után az indítvány első részét a jövő havi rendes közgyűlés elé vezérli a közgyűlés a második részét lelkesedéssel határozottá emeli.

Ezután a teremből a városháza előtti térre vonultak le a törvényhatósági bizottsági tagok s a nagy közönség s itten tartotta Vörös Ferenc fő. főjegyző az ünnepi beszédét, melyet sokszor megbizkított a éljenzés és helyeslés s a mely látható lelkesítő hatást gyakorol.

A nagyhatású beszéd a következők:

Szállj lelkem bátran, szabad szónak szárnya csatlagozva kísér utadon, mert ma annak a láng-lelkeknek illik emlékünnepeit, a kit az égiek a szabad szó hőisévé, apostolává avatott, a földi önkény pedig annak martíryává tette, — a ki az érzés, gondolat és szóias szabadságáért annyit küzdött, mint senki más. A szabadság volt az ő eszménye s alkotásai révén ő maga is eszményes lón, eszménye egy népek, a magyar népek, melyet gyakran a legválságosabb időkben nem volt képes királyi hatalom, hazafias kötelesség egyesíteni, még a mohi pusztai s mohácsi, magyar nemzeti tragédia előestéjén sem s mely e mai ünnepen egy erőteljes indítavta hódol legnagyobb fia: Kossuth Lajos emlékének.

Tekintetes Törvényhatósági Bizottság, Melyen tisztelt Közönség!

A természet ős ereje sokáig, évszázadokon át gyűjtötte ama szellemi kincsét, melynek tömör parányait száz év előtt a monoki fehér ház újszülöttének lelkebe, szívébe hintette, hogy éppen Rákóczi megyéjéből induljon ki hosszú, küzdelmes, de diadalmas útjára a szabadság hőse.

S a természet akkor ajándékozta oda e kincset, a mikor népek, nemzetek s fejedelmek hozsannája szállott az Eg felé azért a boldogító állapotért, melyben a trónok feltétlenül uralkodtak s alattvalóik fölöttlen engedelmeskedtek...

Urulom és szolgaiság egyesülése volt az, mely megfedekezett a hűbérrendszer nyomása alatt szenvedő nagyobb nemzetekről: a népről.

A történetírás szerint a fergeteg, mely Franciországból kiindulva végig sópört Europa testén, hazánk alkotmányának nagy épületén hűzött meg trón és a kiváltság oszlály: amaz hatalmának, tekintélyének növelése, emez kiváltságaink meg-

mután a tárgynak érdeme az Isten szabad ege alatt tartott háládok szent mise után orosz és magyar nyelven több szónok által magyaráztatott: sietek országos kormányzó elnök urat tisztelttel tudósítani, hogy a jelenvolt népségnek legegységűbb tagja is egész elragadtatással találta magát új helyzetében és mintha reája nézve az osztrák dinasztia, melynek rubigája állt annyi sok évi szenvedései után kimenekedett, soha se is létezett volna, a legnagyobb hazafiai lelkesedéssel hódolt a nemzetgyűlés április 14-iki ünnepélyes nyilatkozatának.

Rozsnyóváros főbírája ezeket írja:

Tisztelt kormányzó elnök ur! A hatszburgotharingiai ház, tisztelt kormányzó elnök ur Debreczenben f. é. április 20-án kelt s hozzánk intézett beces levelelben is leirt, általa alköveletl borzasztó tényeként a nemzeti gyűlés által m. hó 19-én trónvesztettnek és száműzöttnek, a magyar állodalom önállónak nyilatkozottat. Vévén mi tisztelt kormányzó elnök urnak e beces és dűvös tudósítását s révén e mellett a nemzetgyűlés érintett időben hozott hazánk függetlenségi határozatát: azt városunk mai napon tartott közgyűlésében felolvastuk. El nem titkolhatjuk annak felolvasásával bennünk támadt örömmérzelmek.

tartására törekedvén.

E törekvésökben annyira mentek, hogy az 1802-iki országgyűlés annak a képtelen problémának a megféléisével foglalkozott, hogy miként lehetne utak és csatornák építéséhez pénzalapot teremteni oly módon, hogy ezáltal a nemesség adómentessége ne érintessék.

Minő időknek kellett bekövetkezni, milyen nagy szellemeknek kellett születniök, hogy e felfogás más irányt vegyen, azt, hogy nagy nemzeti célok csak a nemzetnek összesített erőinek közreműködésével érhetők el!

A magyarok istene megadta e kort, megadta a nagy szellemeket is.

Minő kor volt ez! A szellemek ébrednek, öröm élni, mondá e kor festője.

Lángelmék ültek akkor diadalünnepeit

A szorosok költő kobzának hangjára lelki szemeink előtt vonul el Zalan népe a hun ösöktől s nyomában régi diésőség kél s honalapító Árpád népe épít ottlont.

Megnépésül Cserhalom, a te tetőd s leszen „hatalmuk“ „bűszke tetője“.

A dicső multat jelenné varázsolja a költő s a nemzet, mely a „Romlánság indul hajdan erős magyar“ kemény szavakra meg nem indult, telébred százados álmaiból, lelke fogékonyává válik az új eszmék befogadására s befogadja a „legnagyobbb magyar“ — él, aki oszlopot emele magának a Világ, Hétel, Stádium-mal, — a ki szelleme erejét érezteti a Vaskapu alvilági szellemével, a ki százada egyik legnagyobb vívmányával terhelte meg a széles Duna hátát, a ki összeláncolja a két testvérvárost, hogy ne csak lélekben, de testben és egygyé legyen az.

A dalnok a szívhez, a fájának nagy reformátora az elméhez szól s szavakra meleg, jótékony meleg árad el a nemzet testén s a nemzet a haladás útjára lépve, örüsi lépésekben halad előre.

Utánuk métó utódok veszik át a vezérszerpet, a kik egyikének lángszavára az ősi alkotmány Phönixként újja születik, a másikkra tatpra áll a magyar.

Ennek élete csakhamar megszakad a kardcsapás alatt s a vad ellenség eltemeti őt, talán éve az Ono folyótlan nem rég megkerült testvérháza földébe.

Sírja fölött „Barangol és zúg, zúg az ősi szél“ és ő „Nyugszik immár csendes föld alatt, Nem bántja többé az „egy gondolat“.

De ne is bántsa, hisz szabad elmék szabad eszmék hirdetnek s a kit ő talpra állított, éber lón a magyar. A másik jelenség működése is megszűnt csakhamar a haza földén: de vajjon ez az azóta egygyé lett s nagygyá fejtelt Iládia szabad ege alatt élve vol-e ő is eltemetve? nem; csak az ő szellemének fényénél, világánál építhető föl Deák azt a nagy művet, melyet alkotmányunk alapjának ismer el a történelem.

Ha Vörösmarty a multnak, Széchenyi a jelennek volt ekkor képviselője, Kossuth a nemzet jövőjének volt ihletett prófétája, jósa.

Ir volt ez a dühös, városunkból csak pár nap előtt kivonult ellenség által rajtuk ejtett sebeinkre. A magyar haza.

Máramaros-Siget polgármestere, Huszvézky Ferenc zeket írja a város közönsége nevében:

Kinek szívhurján nem pendültek meg az örömhangok, a midőn önt, mint egy független haza szabadon választott kormányzó elnökét pillantá meg politikai életünk közlonyeiben: hála az égnek! hogy a dynastia — nem akarván beolvadni a nép érdekébe — elenyészett, mint Róma és Velence hatalmas patriúsa.

Nem azt illeti a köztisztelő, a ki a honnak javát akarja, hanem aki azt eszközi is, mert az akarat: csak feltétel, de a tett faradozás, — azért leginkább üdvönek — melyen tisztelt kormányzó elnök ur! — rendelkezék ön „velünk, mint oly fiaival e honnak, kiknek kebleikbe, mikor annak érdeke úgy kívánja, az áldozatkészség soha nem hibázik, s kik megtanulták már ismerni polgári s társas kötelességük szentségét.

Igy ünnepellék a megék és városok Kossuth Lajost és a magyar szabadság felvirradatát!

Nagy idők tanuja.

A ki jobb alkatmányos életünk vívmányait mérlegelve ezeket nagy alkotásoknak tartja, hiszi, meg is is kénytelen elismerni, hogy a nagy átalakulás idején, Kossuth Lajos neve, alakja volt az a ragyogó fény, mely a magyar nemzet érzelmi világában az irányt megadta.

A magyar nemzet feléje fordult a veszedelem napján imájában, váró óhajával, hogy ha még egyszer azt izeni! . . .

Es Ő izent mindannyiszor, nem hagyta vigasz nélkül nemzétét, mint hogy nemzete is el-küldé vizsgálató üzenetét messze idegenbe: Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos, Lesz hazánk szabadsága.

De nem hagyta táncatlanul a korona tanácsosait s üzeneteinek szent volt előttünk minden betűje, minden szava, egy a nemzet vezérő férfiai sem hagyhattak azt megszívlelés nélkül.

Tek. Törv. Bizottság!

A ki az emléken ünnepeit teteteinek ismerleteit válogja telen, annak a költővel azt felelem: „Itt az irás, forgassatok“ — A napisajtó, az irodalom bőven osztja termékeit. Kell, hogy elolvassuk, kell, hogy tanúságot, erőt merítsünk belőlük a jövőre; mert új idők küszöbön állunk, a tett-erős nemzete telte vágyunk s lehet, hogy irtó harcok színhelye lesz Europa s benne édes hazánk.

A válságos időkben Muzesekre van szükségünk minden nemzetnek, nekünk is; s ha nincsenek ilyenek az élők között, sirjainkól támaszjuk fel őket, hogy szellemük fénye világítsa meg a veszedelmeket s jelölje meg a menekülés útját.

Lám a Nehád vize partján lefolyt nemzet-irtó harc óta évszázadokon át Csaba vezér szállott alá régi utján mindannyiszor, a mikor a magyar népet vész fenyegette és segítségre volt szükség.

Majd Rákóczi lelke, szabadságot lehelő lelke járt közöttünk az elnyomatás korszakában. — A nagy szabadsághős örökét, hivatását a magyar nép Kossuth Lajosra ruházta, mythosai alakja létlenül birtokolja s veszedelmek idején akár Csaba királyfi csilágyos útján Ő fog eszentul megjelenni nekünk magyaroknak.

De el se távozott még tőlünk, halálával sem.

Hisz politikai jogaink védelmében részt ker a küzdelemből, önként áll mellettünk minden nagyobb átalakulásnál. Nemzetgazdasági érdekeink fejlesztésén ha faradozunk, fülünkbe zendül intő szava: Tengerre magyar! s ott látjuk az ipar s kereskedelem védelmére alakult szervezetekben, e mindmennyi védőgyelben kezdeményezésének nyomát, ott érezzük nagy szellemét.

A szépirodalom s a történelemrajz lapjai ott a legfényesebbek, a hol az ő eszméit hirdelik, az ő nevet írják fel.

A festőművész eszele az ő eszméit veti vásznára, a szobrász az ő alakját örökíti meg köztireink családai tűzhelyeink részére, hogy honfiai banatunkban legyen ki előtt leborulnunk.

A jellemzilaráság mintaképp kereső tudós őt állítja élénkilyenti, a ki elogatása előtt azt írja egyik barátjához: Hol fog az önkény és erőszak megállni, nem tudom, de azt tudom, hogy ha fölelevenítik a spanyol inkvizíció minden jelmeleit ellenem, soha sem fogom polgári jogaimat megtagadni, soha gyáván ezeknek törvényi határa közti gyakorlatáról lemondani. Szenvedni megtanulhatok, de félni nem.

Hogy mikén: tartotta meg szavát bebörtönözése idején s hosszú számkivetésében, élte a legfényesebben igazolja azt.

Tekintetes Törvényhatósági Bizottság!

Ha politikai, jogi, vallásérköcsi, nemzetgazdasági, társadalmi téren s életünk minden vonatkozásában oly termékenyítő erővel hat az ő szellem, akkor lehetetlen, hogy meg ne értsük, lehetetlen az, hogy meg ne értsük öntudaink Kossuth Lajost, „ha még egyszer azt üzeni! . . .

A beszéd után végelt ért a díszközgyűlés.

A lyceum ünnepe.

A pénteki Kossuth ünnepséget lyceumunk hazafias ifjúsága kezdte meg. A kora reggeli órában négyyszáz ifju csengő hangja zengte a Szózatot a lyceum előtti téren, messze hangzott a szent ima, messze — Kossuth Lajoshoz szállott fel a zsenge ifju szív őszinte fogadása. Félkörben állva a téren áhitattal hallgatták Király Ernő lyc. tanár alkalmi emlékbeszédét, mely példaképen állította fel Kossuthot az ifjúságnak, követendő példájával a szorgalomnak, a tanulmányosságának, a lángoló haszeretletnek. Mely hatást tett mindenikre a szónoki hűvel, mely történeti tudással előadott beszéd. De hatásosak voltak

Révész Leó és Okolicsányi Tibor lyceum-tanulók szavatai is, a kik átérve a remek költemények minden szavát, ifjú hűvel, szívből fakadó érzéssel szavaltak. A megható ünnepegség a Hymnussal végződött, melynek elhangzása után az egész ifjuság tanárainak vezetésével a templomba vonult.

A kereskedő ifjak ünnepe.

A selmecbányai kereskedő ifjak köre ma vasárnap este rendez hazafias ünnepélyt Kossuth Lajos emlékeztérére a kör helyiségében. Az ünnepély 8 órakor kezdődik és a következő sorrend szerint folyik le:

1. Szózat. Énekl. a kereskedő ifjak daloskora.
2. Emlékszó. Tartja Subajda Lajos lyc. tanár.
3. Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos. Énekl. a dalkör.
4. Kossuth. Költemény. Szaválja Langenthal Áruin.
5. Hymnus. Énekl. a daloskör.

Körmöcbánya ünnepe.

A Körmöcbányai Magyar Egyesület szintén szép ünnepet rendezett múlt pénteken a nemzeti felhatalatlan nagy fiának emlékeztérére. Az egész város fel volt lobogóva. D. e. hálaadó isteni tisztelet este pedig a Szarvas szálló dísztermében hangverseny volt a következő műsorról:

1. Kossuth-hymnus. Zenéjét írta Pap Zoltán. Előadta a daloskör. 2. Megnyitó-beszéd. Mondta Víz Ferenc ur. 3. A nemzeti költészet. Kossuthnak a „Pesti Hírlap” 1842. évf. 148. sz.-ban megjelent vezérékeiből. Szavaltá Huszár Kornél főreáliskolai tanuló. 4. A honvégy. Kossuthnak Torinóban, 1877. jún. 24-én, a cegledi küldetéséhez intézett beszédéből. Szavaltá Németh Andor főreáliskolai tanuló. 5. Emlékszó. Mondta Bellaigh Aladár ur. 6. Kossuth. Költemény, írta, 1848-ban, Hlador. Szavaltá Emődi Lujza k-a. 7. Kossuth Lajosnak. Költemény, írta, 1848-ban, Lévy József. Szavaltá Reichardt Etelka k-a. 8. Kossuth dalok. a) Kossuth Lajos azt izente (1848-ból); b) Hónnát jött te oly leverre (Világosi gyászdal 1849-ből); c) Pizkos az én ingem (1859-ből); d) Kossuth Lajos újra izent. Szövegét írta Barna, zenéjét Greisinger; e) Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos. Szövegét s zenéjét Lányi Ernőtt. Zongorán előadta Knep Mariska k-a. 9. Kossuthnak. Költemény, írta Tóth Kálmán. Szavaltá Patsch Ignác főreálisk. tanuló. 10. Gyászadal Kossuth halálára. Szövegét írta Versényi György, zenéjét Antos Károly. Előadta körmebányai daloskör. 11. Hazajött. Költemény, írta Ábrányi Emil. Szavaltá Stern Miksa főreáliskolai tanuló. 12. Kossuth-Induló. Írta, 1848-ban Egressy Béni. Zongorán, Zsizsman Rezső főreálisk. tanuló hegedűkíséretével, négy kére előadta Kaposvári Olga k-a. és Links Margit k-a.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kinevezés.** Főispánunk dr. Tandlich Ignác t. főorvost a t. orvosi leendőket ellátásával ideiglenesen s helyettes képpen megbízva volt tiszti orvost utóbbi állásába végrelesen kinevezte. Örömmel hozunk hírt e kinevezésről, mert a Tandlich Ignácot tudjuk, hogy maga a lelkiismeretesség s így hathatós működésére bizon számíthatat közegészségügyünk.

— **Esküvő.** *Liba Bósköt*, Liha Antal kir. járásbíró bájos és kedves leányát tegnap reggel vezette oltárhoz *Bartalos* Árpád alsó-teleki bányamérnök.

— **A bányászati és kőhászati egyesület** közgyűlése holnap kezdődik Budapesten. A gyűlésre Selmecbányáról a következő egyesületi tagok utaztak el: Farbaký István, Farbaký Gyula, Heine Hugó, Jákó Gyula, Joerges Ágost, Jezsovicz Károly, Kachelmann Farkas, Litschauer Lajos, Pek József, Pelachy Ferenc, Sobó Jenő, Schelle Róbert, Szilnyai József és Vöröss József. A közgyűlésen dönteni fognak az egyesület székhelyének kérdésében is és hisszük és reméljük, hogy sikerülni fog a városunkból a gyűlésre felutazott tekintélyes tagoknak meggyőzni a közgyűlést arról, hogy a bányászati és kőhászati egyesületnek székhelye csakis a legnagyobb bányaváros, Selmecbánya lehet.

— **Rendőreink névmagyarosítása.** Nemrég emlékeztünk meg arról az örvendetes eseményről, a mely szerint Selmecbányán egyszerre ötvénnyen megmagyarosították idegen hangzású nevüket. A névmagyarosított köztel legnagyobbob-

számmal a városi rendőrtisztek és rendőrök voltak s e tényt a Rendőri Lapok a következők elismerő sorokkal közli: *Hazafias rendőrség.* Selmecbánya város rendőrsége hazafiságának szép és követésre méltó példáját adta. A hivatalos lap közlése szerint ugyanis valamennyien megmagyarosították idegen hangzású nevüket. Ez elsősorban a város derék és hazafias főkapitányának érdeme s hisszük, hogy a felvidéki városokban mindentűl követésre talál. Az idegen nevűket letett rendőrök élén Androvics Béla rendőrbiztos, Aschner Ferenc rendőrnök, Siska János rendőrdíjnok és Szepp János rendőrorfester áll. — Örömmel regisztrálnók ezt más városok rendőrségeiről is, a hol sűrűn találkoztunk még mindig idegen hangzású nevekkal. Pedig, ha valahol, úgy a rendőrségeknek kellene arra törekedniök, hogy magyar városok rendőrségének magyar volta külsőleg is kifejezésre jusson, elsősorban a rend emberének magyar nevében. A rendőrség működésében a legtöbbször a nyilvánosság. A sajtó s a közönség gyakran fel-felkap neveket, a mikor a rendőri krónikák apró vagy nagyszabású eseteit tárgyalja. S oly különös s furcsán hangzó, mikor német vagy szláv eredetű nevek kerülnek magyar rendőrségek köréből forgalomba. Mi elhiszük, hogy azért a „Kropacseké, Wagnerek, Müllerek” jó magyarok, a nagy közönség azonban már kevésbé, a külföld meg éppenséggel furcsálhatja.

— **Erdészeti kongresszus.** Az „Orsz. Erd. Egyesület” idei közgyűlését e hó 8-ától 10-ig Aradon s vidékén tartotta meg, a melyen mintegy 170 egyesületi tag vett részt. Nyolcadikán ismerkedési estély volt az aradi város ligeti vendéglőben s 9-én különvonnattal Menyháza-fürdőbe rándult a társaság, hol három napon keresztül az Arad-Csanádi Egyesült Vasutak, valamint gróf Wenckheim Frigyesné vendégei voltak a magyar erdészek. Végül a Maros, Körös vízválasztójánál a Munk s fiaai cég fogadta a kongresszust. A vendégzeretet, a figyelem páratlan s meglepő volt leginkább a rendezés pontosságá s ügyességé s legmeglepőbb volt az ügyes rendezés, így pl. a szükvonalon fél óra alatt a 200 tagból álló társaság minden zaj s kapkodás nélkül csendben megregelizett. A közgyűlést mely tanulságos kirándulásokkal volt kapcsolatos elejétől végig Br. Bánffy Dezső vezette, ki magyar fajszeretetének több ízben kifejezést adott. Városunkat a kongresszuson Zolony Imre v. erdőmester képviselte.

— **Tanítók zarándok-utja.** A magyar kath. Tanügyi Tanács a következő értesítés közlésére kért föl: Van szerencsénk tisztelettel értesíteni, hogy a magyar katolikus tanítók által folyó évi szeptember hó 16-ára tervezett zarándoklat a közóházhöz képest folyó évi október hó 21-ére lön elhalasztva. Az utazási feltételek és költségek ugyanazok maradnak, amelyek a rendező bizottság által f. évi augusztus hó 2-án kibocsátott felhívásban és programmban foglaltatnak. Egyedül a jelentkezési határidő változik, amennyiben f. évi október hó 7-ig lehet a rendező bizottságnál Esztergomban jelentkezni. Ide kérjük az utazási előleget, vagy az egész költséget a mondott napig beküldeni. A pénzek Számord Ignác óvónőképzési igazgató, (Esztergom, Sz.-Anna-tér) mint pénztárnokhoz is irányíthatók. Tudomásunk szerint október havában úgy a tengeren, mint Olaszországban a legkellemesebb időjárás szokott uralkodni. Az utazás élvezetet emnélfogva az időjárás is emelni, hatványozni fogja. Bátrak vagyunk az értesítés tisztelettel kérni és reményelni, hogy e hódoló, de egyuttal tanulmányi zarándoklathoz hazánk katolikusai minél tömegesebben fognak csatlakozni. A magyar kath. „Tanügyi Tanács” megbízásából és nevében Esztergom.

— **Értesítés.** Szöllősy Bácsi arról értesíti a közönséget, hogy e télen tánctanítási tanfolyamát nem tartja meg alkalmas hely hiányában.

— **Pályázat aljegyző állásokra.** A Hont-megyében lemondás folytán megüresedett vármegyei II. aljegyzői és az ennek betöltésével megüresedhet III. IV. aljegyzői és szolgabírói állásokra pályázatot hirdet Lits Gyula főispán. A pályázati kérvények e hó 29-ikéig adhatók be, amikor a meggyűlés a jelöltek közt választ.

— **4432 korona jutalom.** A múlt héten nagy öröm érte a dohánygyár munkásait. A központi igazgatóság 4432 koronát osztalt ki a munkások között a múlt évben kifejtett munkáságuk és takarékosságuk jutalma képen. A feltűnő a dolokban csak az, hogy a lisztviselőök, akik pedig szintén érdemesek az elismerésre, még azt sem kapták.

— **A iparsó-forgalom egyszerűsítése.** A magyar pénzügyminiszter legutóbb tudvalevőleg kereskedelmi alapon újjászervezte az olcsó iparsó-forgalmat, most pedig intézkedett az iparsó-forgalom egyszerűsítése és a fogyasztás megkönnyítése tárgyában. A miniszter ugyanis körrendeletet intézett az összes penzügyi hatóságokhoz, melyben elrendeli, hogy az iparsó ezentul nem — mint eddig — nedves onan, hanem szárazon denaturálják, továbbá, hogy az iparsót ezentul a fagyalt és jegéskávé készítésével foglalkozó iparosok részére is a tetemesen olcsóbb három százalékos minőségben szolgáltatassák ki és végül, hogy az iparsó-forgalom általános megkönnyítése érdekében ezentul az iparsó-használat pénzügyőri ellenőrzése ne legyen annyira szigorú, mint eddig volt.

— **Talált tárgy.** Egy alsó műfogor találtatott; — tulajdonosa átveheti a rendőrségnél (Kossuth Lajos-tér I. ker. 35. I. emelet 4. ajtó).

— **Erdészeti államvizsgák.** Az őszi erdészeti államvizsga folyó évi október hó 27-én és az érte kövélköz napokon a fennálló szabályzat értelmében Budapesten az országos erdészeti egyesület székházában (V. ker., Alkotmány-utca 6. szám) délelőtt 9 órakor fog megkezdetni és folytatódni megtartatni. A vizsgára jelentkezők felhívhatók, hogy a vizsga letelelésére nyert engedélyt a vizsga megkezdése előtt a bizottság elnökének bemutatassák.

— **Az osztálysorsjegyek szaporítása.** Megírtuk már, hogy a magyar kir. osztálysorsjátéktársaság az osztálysorsjegyek számát szaporítani szándékozik. Eddig évenként két sorsjátékot rendeztek, mindenkor 100.000 sorsjeggyel. Az osztálysorsjáték igazgatósága a felolvasítókhöz körlevelet küldött szét, melyekben felszólította őket, hogy nyilatkozzanak az irint, hogy az új sorsjegyekből mennyit szándékoznak átvenni. A bejelentések igen jelentékenyek voltak, mégis az igazgatóság csak 10.000 darabbal szaporítja egy-egy sorsjáték sorsjegyeinek számát és így a bejelentéseket megfelelően redukálta. A megszorított sorsjegyeknek megfelelően a nyeremények száma is növekedik minden sorsjátéknál 5000-el, de a főnyeremények nem változnak. Az új sorsolási tervet most dolgozzák ki, minthogy a legközelebbi sorsjátéknál már ezt fogják alkalmazni.

NYILT-TÉR.

Köszönetnyilvánítás.

Minthogy október 1-en a gázgyár vezetését abba hagyom, kötelességemnek tartom, hogy a t. c. közönségnek támogatásáért köszönetet mondjak s egyszermind értesítem, hogy mostantól fogva üzleti ügyekben a gyár jelenlegi vezetéséhez kell fordulni.

Selmecbánya, 1902. szeptember 19-én.

Tisztelettel

Torger Emil.

Házeladás.

Alsó-utcában 45. sz. alatti Huszka Katalin-féle HÁZ KERTELEŐ együtt folyó hó 23-án. délután 2

órakor a helyszínén,
nyilvános árverés útján eladatik.

Elhalálozás folytán a szelaknai uton, Dr. Stuller házával szemközt, a város legszebb pontján fekvő — Pelachy-féle HÁZ november 1-től — bérbe adandó, mely 6 szobából, minden szükséges mellékkelységekkel áll, minden kényelmi igényeknek megfelel, s terjedelmes parkkal bír.

A bérleti feltételek Pelachy Bertalan tulajdonosnál tudhatók meg (Pozony, Baross-ut 12. szám).

SENKI

se mulasztja el egyik legrégebb budapesti bankháznak részére törvényesen megengedett állam és hitelsorsjegyeknek eladására való ügynökség végett jelentkezni. Legmagasabb jutalék, állleg, esetleg fix fizetés. Ajanlatok: „M. V. 912” alatt Haasenstein és Vogler hirdetési irodájához Budapest intézendők.

Figyelem!

A nagyérdemű közönség b. figyelmét bátorítok felhívni s tudomására adni, hogy **

czipészüzletemben

(Akadémia-u. Lichter-féle ház * némel templommal szemben) * a legrövidebb idő alatt a mai kor igényeinek legmegfelelőbb czipők a legutányosabb árak mellett készítettnek. * * * * * Magamat a nagyérdemű közönség szives jóindulatába ajánlvá maradtam * * * * *

illő tisztelettel

Löwy A. Ede,
czipész.

Figyelem!

GIMÉK

bármely ország- és szakmából ajánlatok szétküldése és fizetési összeköttetések létesítése céljából (postadíj jóállással) Rosenzweig József és fia Nemzeiközi Címirdőjában. Budapest, V., Nador-utca 13. sz. Prosp. bérmentve.

KIADÓ LAKÁS.

Szl.-Háromságtér 37/III. számú házamban a kaputól jobbra levő 2 szobás földszinti lakás november hó 1-sejétől kiadó. Joerges Ágost.

Legjobb kötött férfi és női harisnyák!

Az Első magyar szöv- és kötőgyár részvénytársaság gyármanyal kaphatók:

PFEIFFER K.-nál
Budapest, Király-utca 25. szám.

6 pár női harisnya minden színben 1.50 frt 12 pár 2.75 frt
6 pár gyemantfekete vagy színes . 2.— „ 12 pár 3.50 „
6 pár vékonyzöld fekete vagy esikós 2.50 „ 12 pár 4.50 „
6 pár fekete vagy színes flór (cérna) 4.— „ 12 pár 7.50 „
6 pár feriharinya minden színben 1.50 „ 12 pár 2.75 „
6 pár férfi gyemantfekete vagy színes 2.— „ 12 pár 2.75 „
6 pár férfi kötött és esikós 2.25 „ 12 pár 4.— „
6 pár férfi fekete vagy színes flór 4.— „ 12 pár 7.50 „
Gyermekeharisnyák, szüeterek, trikórukat minden számban.
Magyar gyártmány! Magyar gyártmány!
Postai megrendelések utánvételre eszközöltetnek, 20 koronától följebb bérmentve.

CSERNAK GYÖRGY

CIPÉSZMESTER
SELMECBÁNYA, FÖTÉR.

Ajánlom mindenféle a legújabb divat szerint készült

FÉRFI-, NŐI- ÉS GYERMEK-CIPŐKÉNT.

Mérték utáni megrendeléseket helyben ugy. mint a vidékre a legutányosabb áron elkészíték legjobb és legértélyosabb bőrminőségben.

Urak részére . . . 10'— 14'— koronáig
Nők részére . . . 7'60—10'— koronáig.
Leányok, gyermekek részére az árak szám szerint.

Raktáron egyik része az Iparcsarnokban megtekinthető.

Mély tisztelettel Csernak György.

Hazai ipar! Magyar gyártmány!

„EMKE”
padló és parquett-fénymaz.

Vegyünk Berkes-féle „EMKE” padló-fénymazt s így elérjük, hogy kitűnő, legjobb magyar gyártmányt kaphatunk s e mellett kiváló közmvéledési célt szolgálunk, mert 5% az „EMKE” javára szolgál.

A Berkes-féle „EMKE” szobapadló-fénymaz: rőkőtn szárad s így a fényezett szoba már 1 óra múlva használható vehető.

A Berkes-féle „EMKE” szobapadló-fénymaz: mosható, s szárazra téve fénye még fokozottabb.

A Berkes-féle „EMKE” szobapadló-fénymaz: víztől nem lesz foltos, mint a többi fénymaz.

A Berkes-féle „EMKE” szobapadló-fénymaz: kitűnően alkalmas konyhabutorok és más, erősen használatnak kitett tárgyak mázolására.

Eladási hely:

Bock Márk vaskereskedése Selmecebányán.

THIERRY A.

mell- és gyomor-balzsamát

(a melyet az egészségügyi hatóság megvizsgált)

Csak ezzel a törvénysz. bej. védjegyvel valódi.

London, Chif Office S. W. 48 Brixton Road.

Főraklárak:

Burnann, Angol India.

Agén, Zágráb, Aiger.

Amsterdam, H. Sanders Rokim 8.

Basel, Pharmacie Ch., Delacroix & Co., Budapest

Török József, Dr. Egger L. és J.

Cairo.

Célna Kh Noris, Debrecen.

Eich, Luxemburg, Schmitt P., győgyész.

az egész világ kedveli és mindenütt keresik. Csak akkor valódi, ha az oldalt látható zöld, a törvényeséknél bejegyzett „apaca”-védjegyvel van ellátva. Főművelésükkel szemben minden mell-, tüdő-, máj-, gyermekbetegség ellen stb. külsőleg is kitűnően hat és sebet gyógyít.

Egy próbátéveg bérmentesen 1 korona 40 fillér.

Szűjelküldés csak előzetes fizetés esetén.

THIERRY A. centifoliakenőcse

(csodakenőcsek nevezik)

utólérhetetlen szívó erejű és gyógyíthatóság. Operációkat a legtöbb esetben félélegesé teszi. — E kenőccsel egy 14 éves gyógyíthatatlannak tartott csonszu, utjában pedig egy 22 éves rákszerű bajt gyógyítottak meg. Antiszeptikus és gyógyíthatóság mindenféle seb gyógyulásánál.

Próbátévely bérmentre 1 kor. 30 fill. Csak előzetes fizetés esetén küldjük meg.

Ovakodjanak utányzatoktól és kerüljék az értéketlen utányvezett házi kenőccsöket s más efféléket.

Cím: A. Thierry, győgyosztér és gyár a védőangyalhoz,

Pregrada Pragerhof a Déli vasut mentén.

Prospektus ingyen és bérmentve.

E szerek sohasem romlanak meg és jó azokat használhatni készen a házban tartani. Az összes művelt államokban bejegyzett védőjegyeimnek utányzatát a törvény üldözi.

Issigae, Dordogne, Kopenhaga, fabriken farma.

Milánó, A Bertoloni

Malmo, Sevrige,

Apot. Lejonet.

Nantes, Pharmacie

francaise 1 & 3,

Place de la Repu-

blique, Pharmacie

Daprey 11,

Rue des frances

Bougeois.

Praga,

Róma,

Agenzia del

Corso del Pollicino.

Boudaix,

Pharmacie

F. Gerrath.

Sarajevo,

Szeged,

Temesvár,

Triest,

Venecia,

Vienne,

Zürich.

Csak ezzel a törvénysz. bej. védjegyvel valódi.